

3. Ar Direktyvos 2008/48/EB [23] straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad nacionalinėje teisėje numatyta sankcija – vartojimo kredito sutarties pripažinimas negaliojančia, dėl kurio turi būti grąžinama tik pagrindinė suteikto kredito suma – yra proporcinga, kai vartojimo kredito sutartyje nėra tiksliai nurodyta metinė norma?
4. Ar Direktyvos 93/13/EEB ⁽²⁾ 4 straipsnio 1 ir 2 dalys turi būti aiškinamos taip, kad mokesčiai už papildomų paslaugų paketą, numatytą atskirame papildomame susitarime prie vartojimo kredito sutarties kaip pagrindinės sutarties, turi būti laikomi pagrindinio sutarties dalyko dalimi, todėl jiems negali būti taikomas nesąžiningumo kriterijus?
5. Ar Direktyvos 93/13/EEB 3 straipsnio 1 dalis kartu su jos priedo 1 punkto o papunkčiu turi būti aiškinami taip, kad papildomų paslaugų, susijusių su vartojimo kreditu, sutarties sąlyga yra nesąžininga, jeigu vartotojui suteikiama abstrakti galimybė atidėti ir išdėstyti mokėjimus, už kuriuos jis turi sumokėti mokesčius, net jeigu jis šia galimybe nepasinaudoja?
6. Ar Direktyvos 93/13/EEB 6 straipsnio 1 dalis ir 7 straipsnio 1 dalis ir veiksmingumo principas turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiama taisyklė, pagal kurią iš vartotojo galima priteisti dalį bylinėjimosi išlaidų šiais atvejais: 1) kai prašymas pripažinti, kad sumos nėra mokėtinos dėl nustatytos sąlygos nesąžiningumo, tenkinamas iš dalies <...>; 2) jei vartotojo teisės įgyvendinimas yra praktiškai neįmanomas arba pernelyg sudėtingas nustatant reikalavimo dydį; 3) visais atvejais, kai yra nesąžininga sąlyga, įskaitant atvejus, kai nesąžiningos sąlygos buvimas neturi tiesioginės įtakos kreditoriaus reikalavimo sumai, nei visai, nei iš dalies, arba kai sąlyga nėra tiesiogiai susijusi su bylos nagrinėjimo dalyku?

⁽¹⁾ 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių ir panaikinanti Tarybos direktyvą 87/102/EEB (OL L 133, 2008, p. 66).

⁽²⁾ 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyva 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (OL L 95, 1993, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288).

**2022 m. lapkričio 25 d. Supreme Court (Airija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą
byloje Friends of the Irish Environment CLG / Government of Ireland, Minister for Housing, Planning and
Local Government, Airija ir Attorney General**

(Byla C-727/22)

(2023/C 63/26)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Supreme Court

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: Friends of the Irish Environment CLG

Kitos kasacinio proceso šalys: Government of Ireland (Airijos vyriausybė), Minister for Housing, Planning and Local Government, Airija ir Attorney General

Prejudiciniai klausimai

1. Ar SPAV direktyvos ⁽¹⁾ 2 straipsnio a punktas, siejamas su 3 straipsnio 2 dalies a punktu, turi būti aiškinamas taip, kad valstybės narės vykdomosios valdžios institucijos priimta priemonė, jeigu ji neprivalėjo jos priimti pagal kokius nors įstatymų arba administracinius reikalavimus ir jeigu ji ją priėmė ne remdamasi kokiu nors įstatymu arba kitu teisės aktu, gali būti laikoma planu arba programa, kuriai taikoma ši direktyva, jeigu taip priimtame plane arba programoje nustatyta sutikimų dėl planuojamos veiklos tolesnio davimo arba atsisakymo juos duoti sistema ir taip tenkinamas direktyvos 3 straipsnio 2 dalies kriterijus?
2. Ar SPAV direktyvos 3 straipsnio 1 dalis, siejama su 3 straipsnio 8 ir 9 dalimis, turi būti aiškinama taip, kad planas ar programa, kuriame konkrečiai (nors tai ir apibūdinama kaip „orientacinio“ pobūdžio nuostata) numatyta skirti lėšų tam tikriems infrastruktūros projektams įgyvendinti, siekiant padėti įgyvendinti kitame plane numatytą teritorijų plėtros strategiją, kuri pati yra žemesnio lygmens teritorijų plėtros strategijos pagrindas, gali būti laikomas planu ar programa, kaip tai suprantama pagal SPAV direktyvą?

Jeigu į 2 klausimo a punktą būtų atsakyta teigiamai, ar tai, kad planas, kurio tikslas – paskirstyti lėšas, reiškia, kad jis turi būti vertinamas kaip biudžeto planas, kaip tai suprantama pagal 3 straipsnio 8 dalį?

3. Ar SPAV direktyvos 5 straipsnis ir I priedas turi būti aiškinami taip, kad tais atvejais, kai pagal 3 straipsnio 1 dalį reikalaujama atlikti aplinkosauginį vertinimą, juose numatytoje aplinkos apsaugos ataskaitoje, nustačius priimtinas alternatyvas pasirinktam variantui, turėtų būti atliktas pasirinkto varianto ir priimtinių alternatyvų lyginamasis vertinimas?

Jeigu į šio klausimo a punktą būtų atsakyta teigiamai, ar direktyvos reikalavimas įvykdomas, jeigu prieš pasirenkant tinkamiausią variantą atliekamas priimtinių alternatyvų lyginamasis vertinimas, o paskui įvertinamas plano arba programos projektas ir atliekamas tik pasirinkto varianto išsamesnis SPAV vertinimas?

- (¹) 2001 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/42/EB dėl tam tikrų planų ir programų pasekmių aplinkai vertinimo (OL L 197, 2001, p. 30; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 6 t., p. 157).

2022 m. lapkričio 29 d. Varhoven administrativen sad (Bulgarija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia pri Tsentralno upravlenie na NAP / „Valentina Heights“ EOOD

(Byla C-733/22)

(2023/C 63/27)

Proceso kalba: bulgarų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Varhoven administrativen sad

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorius: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia pri Tsentralno upravlenie na NAP

Kita kasacinio proceso šalis: „Valentina Heights“ EOOD

Prejudiciniai klausimai

- 1 Ar 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB (¹) dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 98 straipsnio 2 dalis, siejama su III priedo 12 punktu, turi būti aiškinama taip, kad lengvatinis PVM tarifas, kuris pagal šią nuostatą yra numatytas viešbučių ir panašių įstaigų teikiamoms apgyvendinimo paslaugoms, gali būti taikomas, jei šios įstaigos nėra klasifikuotos pagal prašančiosios valstybės narės nacionalinės teisės aktus[?]
- 2 Jei ši klausimą būtų atsakyta neigiamai: ar tokiu atveju 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 98 straipsnio 2 dalis, siejama su III priedo 12 punktu, turi būti aiškinama taip, kad pagal šią nuostatą leidžiama selektyviai taikyti lengvatinį tarifą konkrečioms ir specifiniams tam tikros paslaugų kategorijos aspektams, kai reikalaujama, kad viešbučių ir panašių įstaigų apgyvendinimo paslaugos būtų teikiamos tik tose apgyvendinimo vietose, kurios pagal prašančiosios valstybės narės nacionalinės teisės aktus yra klasifikuotos ar dėl kurių išduotas laikinasis pažymėjimas apie pradėtą klasifikavimo procedūrą[?]

(¹) 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006, p. 1).